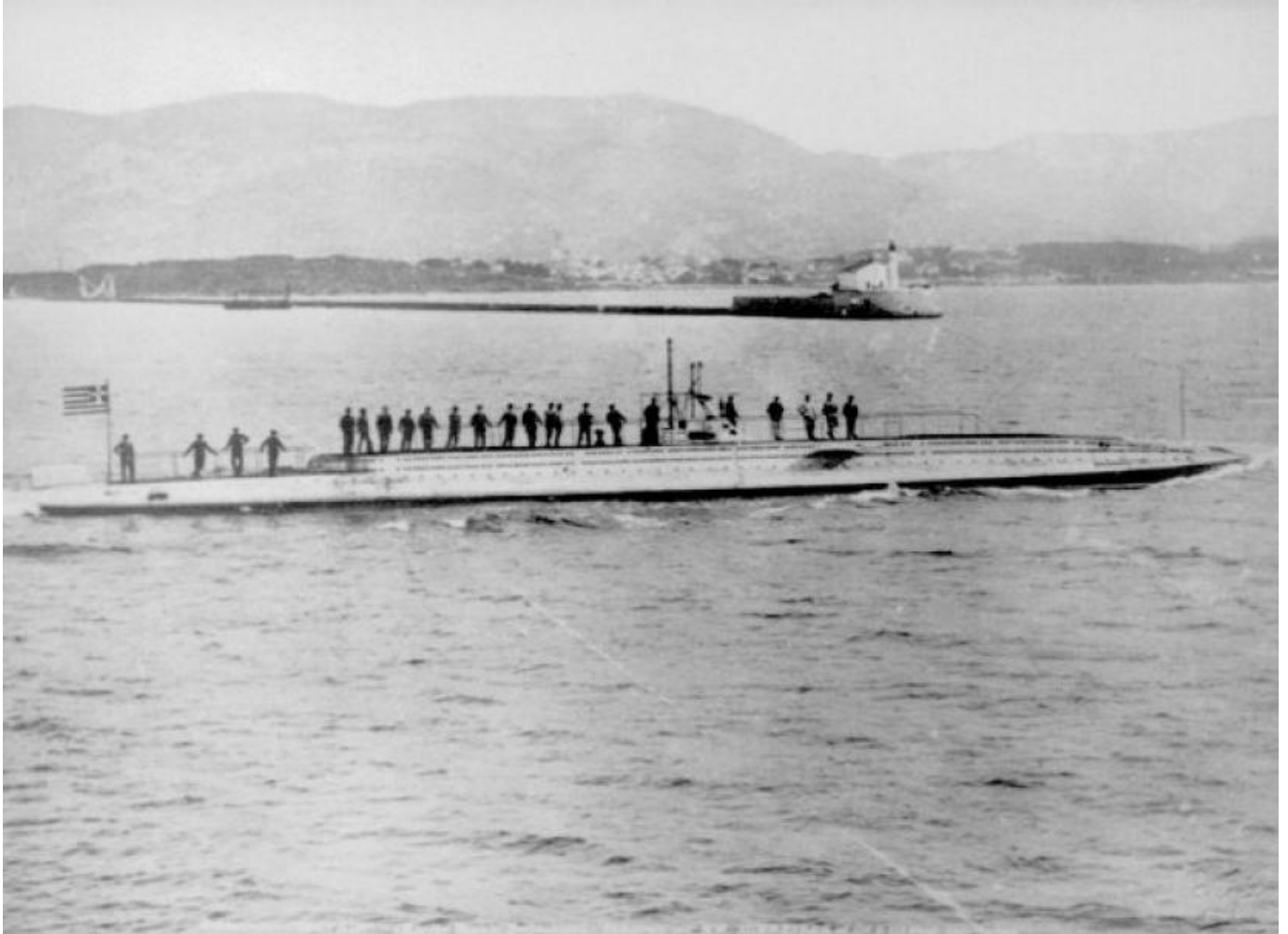

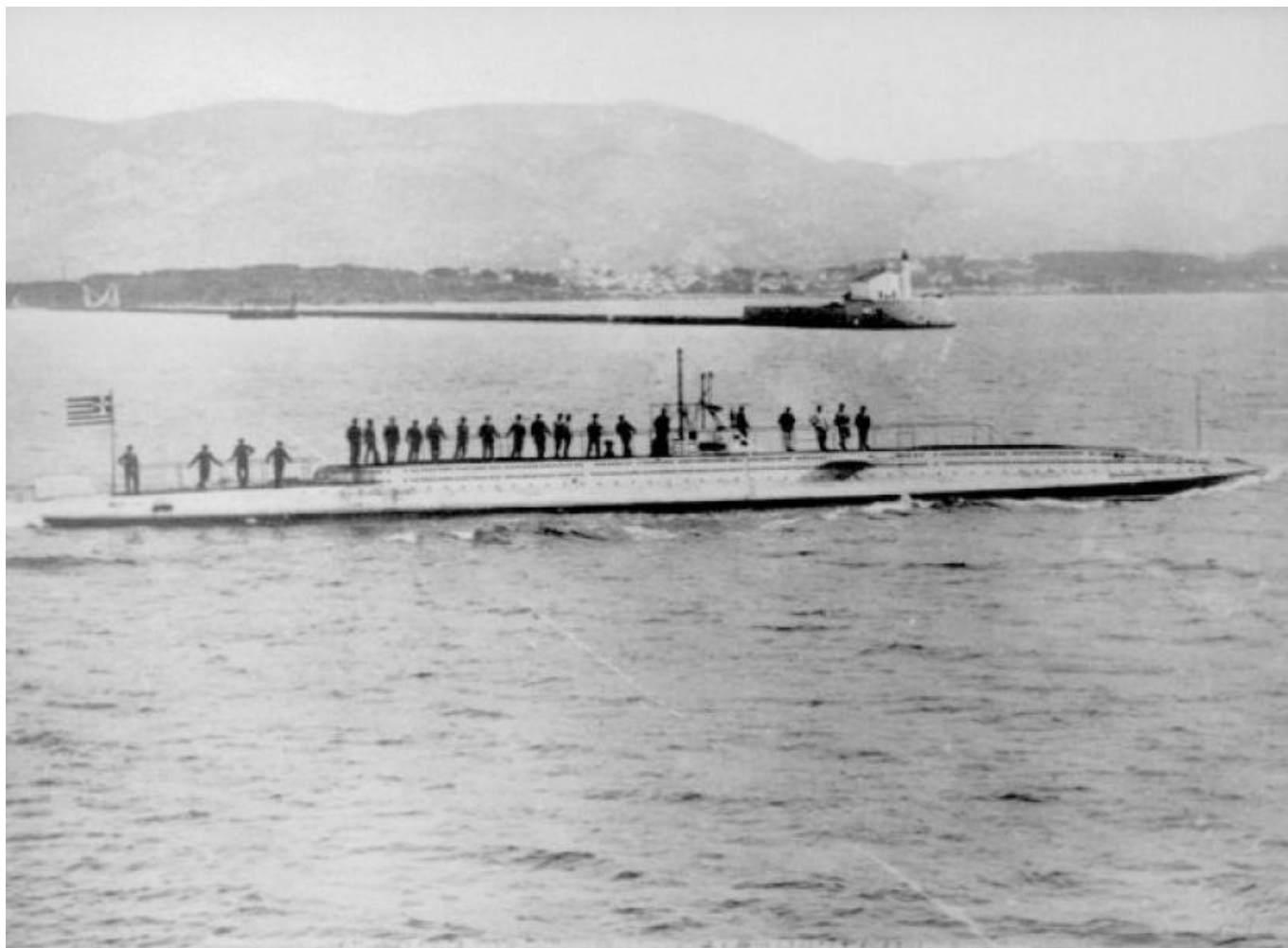
23 Σεπτεμβρίου 2020

22/9/1912 : Το υποβρύχιο «Δελφίν» καταπλέει στο Ναύσταθμο της Σαλαμίνας

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Ιστορία, Αρχαιολογία, Παλαιογραφία, Στρατιωτικά & Εθνικά θέματα / Σαν σήμερα για να μην ξεχνιόμαστε... (ιστορικά γεγονότα & Παγκόσμιες ημέρες)

Το υποβρύχιο «Δελφίν» υπήρξε το πρώτο μάχιμο υποβρύχιο του Ελληνικού Στόλου, το οποίο διεκδίκησε μάλιστα μια παγκόσμια πρωτιά.

Στις 9 Δεκεμβρίου 1912 έγινε το πρώτο υποβρύχιο στην παγκόσμια ναυτική ιστορία που εκτόξευσε τορπίλη κατά εχθρικού πολεμικού πλοίου, και συγκεκριμένα κατά του τουρκικού καταδρομικού «Μετζηδιέ» (Medjidieh), στο πλαίσιο του Α΄ Βαλκανικού Πολέμου.

Αν και η βολή ήταν αποτυχημένη, το «Δελφίν» έγραψε κατ' αυτόν τον τρόπο ιστορία.

Η ναυπήγηση του «Δελφίνος» ήταν αποτέλεσμα της αναδιοργάνωσης του ελληνικού στρατεύματος, που ακολούθησε το στρατιωτικό κίνημα που εκδηλώθηκε στη συνοικία του Γουδή (15 Αυγούστου 1909) και ήταν ένα από τα κύρια αιτήματα του Στρατιωτικού Συνδέσμου υπό το συνταγματάρχη Νικόλαο Ζορμπά.

Η παραγγελία για τη ναυπήγηση του πρώτου ελληνικού καταδυομένου (λέξη της εποχής εκείνης για το υποβρύχιο) έγινε από την κυβέρνηση Δραγούμη στα γαλλικά ναυπηγεία Schneider το Σεπτέμβριο του 1910.

Η ναυπήγησή του άρχισε το 1911 και ολοκληρώθηκε το καλοκαίρι του 1912.

Η παραλαβή του «Δελφίνος» έγινε στις 21 Αυγούστου 1912 στο ναύσταθμο της Τουλόν από τον πλωτάρχη Στέφανο Παπαρηγόπουλο, που ήταν και ο πρώτος κυβερνήτης του.

Το «Δελφίν», υποβρύχιο τύπου «Λομπέφ», είχε εκτόπισμα 310/450 τόνων, ανέπτυσε ταχύτητα 8.5/13 κόμβων και ο οπλισμός του αποτελούνταν από 4 εκτοξευτήρες τορπιλών των 45 εκ. εξωτερικά του σκάφους κάτω από το ξύλινο κατάστρωμα.

Το «Δελφίν» είχε πλήρωμα 18 ανδρών.

Αμέσως μετά την παραλαβή του άρχισε η εντατική εκπαίδευση του πληρώματος υπό την επίβλεψη γάλλων αξιωματικών.

Είχαν γίνει έντεκα καταδύσεις, όταν ο κυβερνήτης του πήρε διαταγή να αποπλεύσει από την Τουλόν για τον Πειραιά, καθώς ο Α΄ Βαλκανικός Πόλεμος βρισκόταν επί θύραις.

Το υποβρύχιο άφησε τη Γαλλία στις 16 Σεπτεμβρίου με κατεύθυνση την Κέρκυρα, όπου έφθασε στις 21 Σεπτεμβρίου.

Δεν έμεινε παρά λίγες ώρες στο νησί των Φαιάκων, όσο χρειάστηκε για να ανεφοδιαστεί.

Την επομένη, 22 Σεπτεμβρίου 1912, κατέπλευσε στο Ναύσταθμο της Σαλαμίνας, όπου έτυχε ενθουσιώδους υποδοχής.

Την επομένη η εφημερίδα «Εμπρός» έγραψε για το νέο απόκτημα του Πολεμικού Ναυτικού:

«Το σχήμα του Δελφίνος είναι ακριβώς σχήμα μεταλλίνου τεραστίου πούρου, χρώματος βαθυκυάνου, μήκους ολίγον μικρότερον των τορπιλλοβόλων μας. Επί του καταστρώματός του, επίσης καμπυλοειδούς, έχει μόνο δύο κοντούς ιστούς, μίαν μικράν γέφυραν διά τον κυβερνήτην του και στερείται τελείως καπνοδόχου. Κατά την κατάδυσίν του, γέφυρα και ιστοί εξαφανίζονται τελείως υπό το ύδωρ».

Στις 4 Οκτωβρίου 1912 ξέσπασε ο Α΄ Βαλκανικός Πόλεμος και στις 19 Οκτωβρίου το «Δελφίν» απέπλευσε από το Ναύσταθμο, για να ενωθεί με τον υπόλοιπο στόλο, που ναυλοχούσε στο Μούδρο της Λήμνου.

Τον επόμενο μήνα η μόνη του δραστηριότητα ήταν κάποιες καταδυτικές ασκήσεις στον κόλπο του Μούδρου και οι συνεχείς επιθεωρήσεις των μηχανών και των

συστημάτων του, που παρουσίαζαν προβλήματα.

Από τις 20 Νοεμβρίου άρχισε τις περιπολίες, πλέοντας στην επιφάνεια, αλλά και σε κατάδυση, έξω από τα Δαρδανέλλια, ενώ τις νύχτες προσορμιζόταν στην Τένεδο.

Τις πρωινές ώρες της 9ης Δεκεμβρίου 1912 έξι τουρκικά πολεμικά εμφανίστηκαν στο στόμιο των Δαρδανελίων, στην πρώτη έξοδο του τουρκικού στόλου στο Αιγαίο μετά την ήττα του στη Ναυμαχία της Έλλης, στις 3 Δεκεμβρίου.

Αμέσως έσπευσαν ισάριθμα ελληνικά πλοία, τα οποία είχαν διαταγή να τα παρενοχλούν από απόσταση μέχρι την άφιξη των θωρηκτών του ελληνικού στόλου με επικεφαλής το «Αβέρωφ».

Ύστερα από ένα τέταρτο τα εχθρικά πλοία στράφηκαν προς νότο με κατεύθυνση προς τα Μαυρονήσια.

Όταν φάνηκαν στον ορίζοντα, το «Δελφίν», που περιπολούσε στην περιοχή, καταδύθηκε και επιχείρησε να τορπιλίσει το «Μετζηδιέ» από απόσταση 500 μέτρων.

Ο τορπιλοβλητικός σωλήνας, όμως, έπαθε αφλογιστία και η τορπίλη έπεσε στο βυθό, δίπλα στο υποβρύχιο, χωρίς να εκραγεί.

Τα τουρκικά πλοία πέρασαν πάνω από το «Δελφίν» χωρίς να το αντιληφθούν.

Στην προσπάθειά του να επιστρέψει στη βάση του, το ελληνικό υποβρύχιο προσάραξε στα αβαθή των ακτών της Τενέδου.

Για να αποκολληθεί αναγκάστηκε να αφήσει τα μολυβένια βάρη ασφαλείας που είχε, πράγμα που έκανε αδύνατη την κατάδυσή του.

Πλέοντας στην επιφάνεια επέστρεψε στο Μούδρο στις 10 Δεκεμβρίου και δύο ημέρες αργότερα στάλθηκε στο Ναύσταθμο της Σαλαμίνας για επισκευές, και εκεί έμεινε έως το τέλος του πολέμου.

Το Σεπτέμβριο του 1916 το «Δελφίν» κατασχέθηκε από τους Γάλλους, κατά τη διάρκεια του Εθνικού Διχασμού.

Στο Ελληνικό Πολεμικό Ναυτικό αποδόθηκε τον Οκτώβριο του 1917, όταν πια είχε επικρατήσει το βενιζελικό Κίνημα της Εθνικής Άμυνας και στη νότια Ελλάδα.

Όμως, ήταν πια άχρηστο και οποιαδήποτε προσπάθεια αποκατάστασής του

ανέφικτη.

Έτσι, το «Δελφίν» παροπλίστηκε το 1920.

Πηγή: sansimera, iellada.gr